

særlige Behov er noget i højeste Grad flydende; og da det er Øvrigheden, som i sidste Instans ved Henvendelse fra Hustruens Side skal bestemme, hvori det særlige Behov bestaar, kommer man ud i det ganske svømmende og i den Mulighed, at Øvrigheden faar den definitive Afgørelse af, hvorledes de Penge, Manden tjener, skal anvendes. Jeg tror ikke, at en saadan Lovregel vil høste noget egentligt Bifald hos Mændene, som er de erhvervende; man vil ikke holde meget af at underkaste sine Dispositioner Øvrighedens Afgørelse, rent bortset fra, at en Afgørelse af Øvrigheden aldrig kan blive andet end vilkaarlig. Jeg har i Betænkningen gjort opmærksom paa, at der kan foreligge og ofte foreligger en moralsk Pligt for Manden til at føre en Husholdning, som nogenlunde svarer til hans Indtægter, og det kan godt være, det fra Mandens Side er en utidig Afknappning, Gerrighed, hvis han ikke gør det; men man kan ikke saadan forandre Menneskene, og man kan ikke overlade til Øvrigheden at afgøre i det enkelte Tilfælde, om Manden nu i Virkeligheden disponerer paa rette Maade over sine Indtægter, eller han ikke gør det. Da det saaledes efter min Opfattelse hviler paa en ren Fiktion i al Almindelighed at paalægge ogsaa Hustruen Underholdspigten overfor Familien lige med Manden, mener jeg, at vi hellere maa blive staaende ved den nugældende Regel, noget udvidet, og derfor har jeg tilladt mig at stille Ændringsforslag Nr. 42, der lyder saaledes: „Det paahviler Ægtefællerne — principalt dog Manden — at underholde Familien. Underholdspigten omfatter de til Husholdningen og Børnernes Opdragelse samt de til Fyldestgørelse af hver Ægtefælles Fornødenheder nødvendige Beløb“, idet jeg vil ud over det svømmende i at overlade Øvrigheden den nærmere Bestemmelse af disse Beløb. Naar jeg har brugt Udtrykket „nødvendige Beløb“, er det, fordi det er et Udtryk, der findes i den nugældende Lov. Men ud fra denne Bestemmelse i § 40, som ikke er foreslaaet ændret, er i Virkeligheden baade § 41, som jeg foreslaar strøget, og § 48, som Venstre og de Konservervative foreslaar strøget, ligesom § 49 vokset.

Til Kapitel VI har jeg sammen med to af Venstres Udvalgsmedlemmer foreslaaet en Ændring, der gaar ud paa i Praksis at overlade begge Ægtefæller i lige Grad Forældremyndigheden, men stryge alle Bestemmelser angaaende Indgreb af Øvrigheden med Hensyn til Børnene. Jeg maa her atter pointere, at hvis man vil have en fælles skandinavisk Lovgivning, opnaar man det ikke ved de af Regeringen foreslaaede Bestemmelser, da den norske Kommission har nægtet at gaa ind paa disse Bestemmelser med Hensyn til Børnene. Norge, der i øvrigt i sociale Forhold, er gaaet overordentlig langt — jeg skal ikke kritisere et fremmed Lands Lovgivning —, og som ogsaa paa Familierettens Omraade er gaaet længere end noget andet mig bekendt Land, har alligevel nægtet at gaa med til disse Bestemmelser, hvorved Øvrigheden kan gribe ind mellem Ægtefæller med Hensyn til Børnene. Der var i Udvalget et Møde, hvor bl. a. Professor Bentzon var til Stede. Han forklarede, at der med Hensyn til disse Bestemmelser i Kapitel VI om Forældremyndigheden havde været meget betydelige Tvivl i Kommissionen, man havde overvejet frem og tilbage, og man havde godt kunnet se, at det var vanskeligt, maaske ikke helt uden Betænkelighed, at Øvrigheden skulde kunne gribe ind i dette Forhold. Men til sidst, sagde han, var man kommet til det Resultat, at Forsøget burde gøres. *Forsøget burde gøres!* Jeg synes, denne Motivering er overordentlig letsindig, for ikke at sige letfærdig. Man mener altsaa, vi skal til at eksperimentere med Børnene. Nu er der efter mit Skøn blevet eksperimenteret med Børnene i Skolen i den sidste Snes Aar, og de ulykkelige Unger har i Virkeligheden aldrig Fred for Eksperimenterne i Skolen. Hvornaar vi er færdige med at eksperimentere frem og tilbage paa dette Punkt, er det en lille Smule vanskeligt at sige. Men jeg maa virkelig nedlægge Indsigelse — og det glæder mig, at to af Venstres Repræsentanter i Udvalget har været med dertil — mod, at man overfører Eksperimenterne ogsaa paa Familien. *Forsøget burde gøres!* Det er Letsindigheden i egen Person, der taler ud fra denne Betragtning, at vi maa gøre Forsøget med at eksperimentere med